

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

Phongsuthee Thongsawas^{*}, Chidchamai Visuttakul

Curriculum and Instruction, Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Thailand

^{*}Corresponding author

E-mail address: Phongsuthee.t64@rsu.ac.th

Received: November 18, 2022

Revised: December 28, 2022

Accepted: December 30, 2022

Abstract

The objectives of this research article were 1) to compare the physical skills of cheerleaders before and after the TGT technique training program with coaching; 2) to study the teamwork of cheerleaders before and after the TGT technique training program with coaching; and 3) to investigate the cheerleaders' perceptions of the TGT technique training program with coaching. The samples consisted of thirty elementary school cheerleaders from a private school in Pathum Thani Province. The research instruments included: 1) three training programs and lesson plans using the TGT technique training program with coaching; 2) twenty-four items of physical skill evaluation form; 3) twenty-four items of teamwork skills assessment form; and 4) an interview form for cheerleading using the TGT technique training program with coaching. The statistics used in data analysis were the mean and standard deviation.

The findings revealed that

1) the mean score of physical skills after using the TGT technique training program with coaching was at a high level, with an average of 3.80 (S.D.=0.34), which was higher than the pre-test score at a moderate level, with an average of 2.96 (S.D.=0.34)

2) the mean score of teamwork after using the TGT technique training program with coaching was at a high level, with an average of 4.07 (S.D.= 0.35)

3) the majority of cheerleaders enjoyed learning and were interested in activities that can improve their physical skills and teamwork.

Keywords: training program, TGT technique, coaching, physical skills, teamwork, cheerleaders

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกาย และการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

พงศ์สุธี ทองสวัสดิ์ ชิดขไม วิสุตกุล

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

*Corresponding author

E-mail address: Phongsuthee.t64@rsu.ac.th

รับบทความ: 18 พฤศจิกายน 2565

แก้ไขบทความ: 28 ธันวาคม 2565

ตอบรับบทความ: 30 ธันวาคม 2565

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะด้านร่างกายของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ก่อนและหลังเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช 2) ศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ หลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) โปรแกรมการฝึก และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช จำนวน 3 แผน 2) แบบประเมินทักษะด้านร่างกาย จำนวน 24 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม จำนวน 24 ข้อ และ 4) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1) นักกีฬามีผลการประเมินทักษะด้านร่างกายหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.80, S.D.=0.34) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=2.96, S.D.=0.34)

2) นักกีฬามีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.07, S.D.= 0.35)

3) นักกีฬาส่วนใหญ่รู้สึกสนุกและสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึก, เทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT, การโค้ช, ทักษะด้านร่างกาย, การทำงานเป็นทีม, นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์
ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

บทนำ

กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางด้านการร่างกายที่เรียกว่า “เชียร์ลีดดิ้งแบบสากล” เป็นกิจกรรมที่ผสมผสานรูปแบบของศิลปะการแสดงที่ผนวกศาสตร์แห่งการเต้นรำและกายยิมนาสติกเข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน มีต้นกำเนิดมาจากดินแดนทางประเทศตะวันตกและได้แผ่ขยายเข้าสู่ประเทศไทยอย่างเห็นได้ชัดในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2536 โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า “ซีคอนสแควร์เชียร์ลีดเดอร์แห่งประเทศไทย” ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นแห่งการจัดแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งแบบสากลอย่างเป็นทางการขึ้นในประเทศไทย โดยการแสดงเชียร์ลีดดิ้งแบบสากลยังได้ถูกผนวกเข้าเป็นรูปแบบของการกีฬาประเภทหนึ่งอีก (Chandhasaro. D. 2014) นับจากนั้นเป็นต้นมามีกีฬานี้ก็เป็นที่แพร่หลายและได้รับความสนใจจากเยาวชนและสถาบันศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาทั่วประเทศ โดย ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมเชียร์ลีดดิ้งว่าเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เยาวชนที่มีคุณภาพ พัฒนาทั้งคุณธรรมและจริยธรรม โดยส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการทำงานเป็นทีม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และรักสามัคคี นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมด้านสุขภาพ ช่วยให้ร่างกายมีสุขภาพแข็งแรง สร้างความยืดหยุ่นให้กับร่างกาย ถือได้ว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งช่วยเสริมสร้างทั้งพลังกายและพลังใจให้กับผู้เล่น ทำให้ได้รู้จักการทำกิจกรรมเป็นทีม มีความสมัครสมานสามัคคี ไว้วางใจกันเป็นทีม เพราะต้องคอยป้องกันความปลอดภัยให้แก่กันและกัน อีกทั้งยังเห็นความสำคัญของการปลูกฝังทักษะและพัฒนาการของเด็กและเยาวชนด้วยกิจกรรมที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของทีมเวิร์ค (Thairath online ,2012)

การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งแบบสากลในประเทศไทย มีระบบการแบ่งช่วงของการแสดงโดยรวมทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ส่วนสำคัญๆ ได้แก่ การต่อตัว (Pyramid) การร้องเชียร์ (Cheer and Chant) การแสดงยิมนาสติก (Gymnastic and Tumbling) และการเต้นรำ (Dance) (Dharakorn Chandhasaro ,2014) โดยองค์ประกอบสำคัญของการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง คือต้องมีพื้นฐานของกายยิมนาสติก การเต้น ร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์และมีความยืดหยุ่น รวมถึงมีความตั้งใจ ทุ่มเท และมีใจรักในกีฬาประเภทนี้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการสร้างวินัยในตนเอง หมั่นศึกษาวิธีฝึกซ้อมจากผู้ที่มีความรู้ และเปิดรับการเรียนรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา (Thumrongkul Phokasab and Lucksana Klaiakao ,2018) อย่างไรก็ตาม กีฬาเชียร์ลีดดิ้งในประเทศไทยก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากการขาดผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความชำนาญและสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทำให้กลุ่มเยาวชนรวมตัวและฝึกฝนด้วยตนเองโดยขาดความรู้ขั้นพื้นฐานที่ถูกต้องจนเกิดอุบัติเหตุ ให้นักกีฬาได้รับบาดเจ็บไปจนถึงขั้นเสียชีวิต (Thailand Federation of Cheerleading ,2010)

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในโปรแกรมการฝึกนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์เพื่อเพิ่มความสนใจในการฝึกฝนให้กับนักกีฬาสามารถพัฒนาทักษะด้านร่างกาย และส่งเสริมการทำงานเป็นทีม นั่นคือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT (Team-Games-Tournament) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มที่ละความสามารถและเพศ โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดสอบโดยใช้เกมการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ Peerawat Srimuang. (2022) ผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผ่านตามเกณฑ์ผลเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และผู้วิจัยต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสนใจ การทำงานเป็นทีม และสนุกสนานในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนจึงเกิดการพัฒนาทักษะ ประกอบกับสื่อที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจและสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT นอกจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยยังเน้นพัฒนาศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยการโค้ช โดยที่ครูผู้สอนคอยทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวก รวมถึงสร้างบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ และที่สำคัญคือการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้ และนำไปสู่การเกิดความสนใจเกิดการศึกษาแสวงหาเพิ่มเติม จน

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

นำไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถบรรลุตามเป้าหมาย เพราะการโค้ชเป็นการกระตุ้นให้เกิดทักษะหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการคิด ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (Wichai Wongyai and Marut Phatphol, 2019)

อีกทั้งทีมที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานคือนักกีฬาทุกคนต้องปฏิบัติตามกันและทุกคนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Krittana Kongsanphrai. (2019) ได้กล่าวไว้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ต้องตระหนักในความสัมพันธ์ของกันและกัน มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนร่วมกระตุ้นให้เกิดกิจกรรม ร่วมกันของกลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ มักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย ส่วนการมีโครงสร้างของทีม ระบบ พฤติกรรม อาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (Informal Group) ก็ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี รวมถึงสมาชิกทุกคนต้องมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน รวมทั้งความสามารถของสมาชิก โดยการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และ ความถนัดของสมาชิก

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ซึ่งทักษะการใช้ร่างกายฝึกได้โดยใช้วิธีการต่างๆ และหนึ่งในนั้นคือการใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา ประโยชน์ที่ได้รับสามารถนำไปเสริมทักษะด้านร่างกายในการเล่นกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง และนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง ส่งเสริมให้นักกีฬารู้จักการทำงานเป็นทีมและสนุกในการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ๆ มีความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านร่างกายของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช
- 2) เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา หลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช

วิธีดำเนินการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรม

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐานการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต การรับรองเลขที่ COA. NO. RSUERB2022-074

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน เป็นนักกีฬาเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 7-12 ปี ซึ่งเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถทางกีฬาเชียร์ลีดดิ้งในระดับเก่ง ปานกลางและอ่อนละกัน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ 1) ทักษะด้านร่างกาย 2) การทำงานเป็นทีม 3) ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์
ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช เรื่อง Cheerleading แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ (1) ความแข็งแรง (2) ความอ่อนตัว และ (3) ยิมนาสติก มีลักษณะเป็นตารางการฝึกซ้อมจำนวน 3 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รวมในโปรแกรมฝึก จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

2) แบบประเมินทักษะด้านร่างกาย เป็นแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ในการปฏิบัติท่าบังคับของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ จำนวน 24 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3) แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นแบบประเมินหลังเรียน ในการปฏิบัติงานเป็นทีมของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ จำนวน 24 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจำนวน 7 ข้อ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

เครื่องมือวิจัยที่ 1-4 ได้ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและด้านกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ จำนวน 3 คน โดยใช้การประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าสอดคล้องของแต่ละรายข้ออยู่ที่ 1.00

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1) ก่อนการทดลอง

1.1) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

1.2) ชี้แจงจุดประสงค์ เนื้อหารายละเอียดขั้นตอนในการใช้โปรแกรมฝึก การวัดและประเมินผลในการวิจัยครั้งนี้กับกลุ่มเป้าหมาย

2) ระหว่างการทดลอง

2.1) ประเมินนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ก่อนใช้โปรแกรมการฝึก ด้วยแบบประเมินทักษะด้านร่างกาย โดยผู้ประเมินจำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และผู้ฝึกสอนประจำ ให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

2.2) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามโปรแกรมการฝึกด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

2.3) ประเมินนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์หลังใช้โปรแกรมการฝึก ด้วยแบบประเมินทักษะด้านร่างกายและแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม โดยผู้ประเมินจำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และผู้ฝึกสอนประจำ ให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้ และดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน โดยการเลือกจากคะแนนพัฒนาการด้านร่างกายในระดับสูง 2 คน และระดับต่ำ 2 คน

3) หลังการทดลอง

3.1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ อภิปรายและสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้

1) วิเคราะห์คะแนนแบบประเมินทักษะด้านร่างกายและแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม โดยการหาคำนวนค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ตามเกณฑ์การประเมินของ Montri Wongsaphan (2020) ดังนี้

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

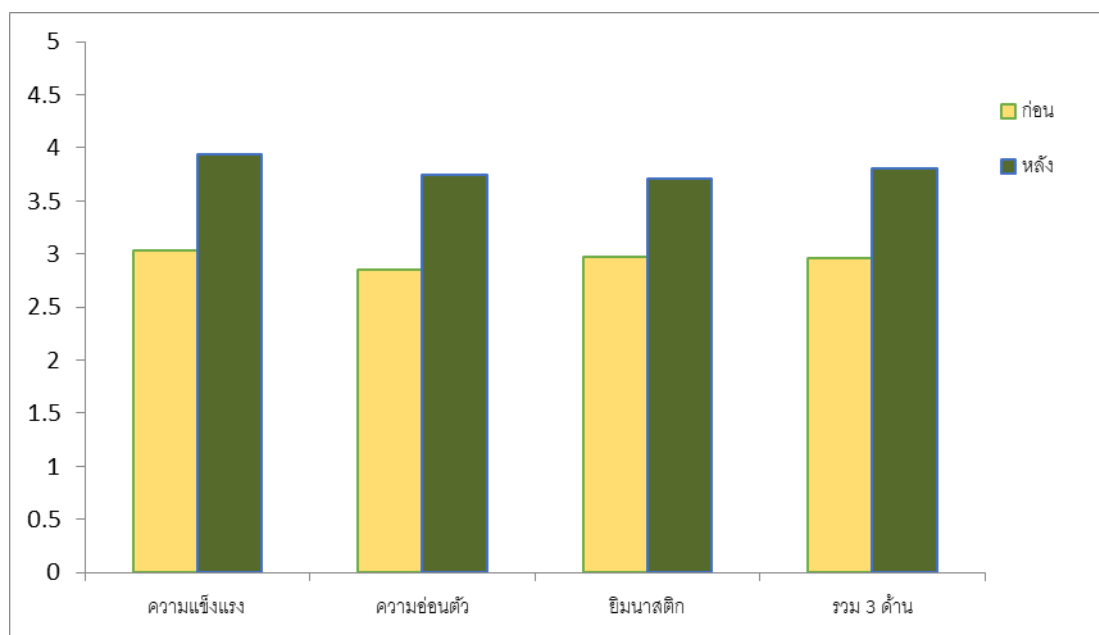
THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง ปฏิบัติได้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง ปฏิบัติได้มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง ปฏิบัติได้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง ปฏิบัติได้น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง ปฏิบัติได้น้อยที่สุด

2) วิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา มีผลการประเมินทักษะด้านร่างกายหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.34) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.96 (S.D.=0.34)

ภาพที่ 1 นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษาทั้งหมดทั้ง 3 กลุ่ม (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) มีผลการประเมินทักษะด้านร่างกายหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=0.34) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.96 (S.D.=0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (1) ด้านความแข็งแรง นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.=0.34) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.03 (S.D.=0.34) (2) ด้านความอดทน นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D.=0.37) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.85 (S.D.=0.42) และ (3) ด้านยืนนาสิก นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D.=0.28) สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.97 (S.D.=0.25)

2) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา มีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D.= 0.35)

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์
ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทำงานเป็นทีมของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา หลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ของนักกีฬาทั้งหมดทั้ง 3 กลุ่ม (N=30) เป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม
ก่อนกิจกรรม			
1.มีการปรึกษาและวางแผนร่วมกันก่อนปฏิบัติ	3.58	0.59	มาก
2.มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสม และสมาชิกปฏิบัติตามหน้าที่	3.53	0.56	มาก
3.แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อกลุ่ม	3.63	0.60	มาก
ระหว่างกิจกรรม			
4.มีการปฏิบัติตามขั้นตอน	4.20	0.60	มาก
5.มีการให้ความช่วยเหลือกัน	4.20	0.66	มาก
6.มีการเคารพกติกาของกลุ่ม	4.20	0.66	มาก
7.ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.28	0.67	มาก
หลังกิจกรรม			
8.มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.18	0.71	มาก
9.ร่วมมือกันปฏิบัติงานกลุ่มจนสำเร็จ	4.45	0.38	มาก
10.ผลงานมีความถูกต้องและเสร็จทันเวลากำหนด	4.45	0.50	มาก
รวม	4.07	0.35	มาก

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินการทำงานเป็นทีมของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ทั้งหมดทั้ง 3 กลุ่ม จำนวน 30 คน หลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D.= 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายการประเมินที่มีผลประเมินสูงที่สุดเท่ากันอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.45 ได้แก่ ข้อที่ 9 ร่วมมือกันปฏิบัติงานกลุ่มจนสำเร็จ (ค่าเฉลี่ย 4.45, S.D.=0.38) และข้อที่ 10 ผลงานมีความถูกต้องและเสร็จทันเวลากำหนด (ค่าเฉลี่ย 4.45, S.D.=0.50) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 7 ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.28 (S.D.= 0.67) สำหรับรายการที่มีผลการประเมินต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสม และสมาชิกปฏิบัติตามหน้าที่ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 (S.D.= 0.56)

3) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกสนุกและสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช สามารถพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีมได้ดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (1) ด้านเนื้อหา มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับพอดี และนักเรียนได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างเพิ่มเติมและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งเนื้อหาในโปรแกรมการฝึกเหมาะกับนักกีฬา (2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ทั้งหมดรู้สึกชอบ สนุกสนาน และประทับใจ ครูผู้สอน ช่วยทำให้บรรยากาศดีอยากซ้อมมากขึ้น ตลอดจนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้มีความสามัคคี และ (3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักกีฬาได้พัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ความแข็งแรงและความชัดเจนของท่า ทำให้นักกีฬามีการพัฒนาทักษะได้ดีขึ้น และนักกีฬามีความสามัคคีกันกับทีมมากขึ้น

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

สรุปผลและอภิปรายผล

1) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา มีผลการประเมินทักษะด้านร่างกายหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านความแข็งแรง พบว่า นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.94 สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.03 2) ด้านความอ่อนตัว พบว่า นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.74 สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.85 3) ด้านยิมนาสติก พบว่า นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์มีผลการประเมินหลังเรียน อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.71 สูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.97 อภิปรายผลได้ว่าอาจเป็นเพราะการนำโปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ทำให้นักกีฬาได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ อาทิเช่น โปรแกรมการฝึกซ้อมที่ต่างจากเดิมและนำเกมมาร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้ใช้เทคนิค TGT เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันกิจกรรม มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีกระบวนการหลากหลายขั้นตอน

โดยที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่มโดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 : ขั้นเตรียม ขั้นที่ 2 : ขั้นอธิบาย-สาธิต ขั้นที่ 3 : ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 4 : ขั้นนำไปใช้ และขั้นที่ 5 : ขั้นสรุป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในการสอนแบบจัดทีมและการแข่งขัน เพื่อการยอมรับความสำเร็จของทีม และยังประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสมาชิกกลุ่มอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Phakarin Aroka (2020) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิคที่จีทีที่มีผลต่อทักษะยิมนาสติก พบว่า ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิคที่จีทีก่อนผู้สอนจะนำไปจัดการเรียนการสอนควรศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งจากการศึกษาพบว่าทั้ง 2 แบบ เหมาะกับการนำไปใช้จัดการเรียนและควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิคที่จีทีและโปรแกรมการฝึกด้วย

อีกทั้งผู้สอนยังใช้กระบวนการโค้ชเข้ามาร่วมกับโปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT เพื่อเน้นการพัฒนาทักษะด้านร่างกายของนักกีฬาเป็นรายบุคคล เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักกีฬา การให้คำแนะนำ การกระตุ้นและเสริมแรง การทบทวนความรู้ การให้ผลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ทำให้นักกีฬามีกำลังใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ และการอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับคำว่าโค้ชเป็นวิธีการสอนการทำงานให้กับเพื่อนหรือบุคคลอื่นที่ได้ร่วมงาน ตลอดจนการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาให้กับผู้ร่วมงาน เป็นการอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนของครู คือการใช้คำถามที่ท้าทายความคิด การตรวจสอบความถูกต้องของความคิดที่เกิดจากการร่วมระดมจากหลายฝ่าย (Wichai Wongyai and Marut Phatphol, 2015) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ชสามารถพัฒนาทักษะทางด้านร่างกายได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะนักกีฬาในกลุ่มอ่อนมีการพัฒนาทางด้านทักษะทางด้านร่างกายอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งอ้างอิงได้จากผลการประเมินหลังเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักกีฬาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม น่าสนใจ อีกทั้งโดยพื้นฐานของนักกีฬากลุ่มอ่อนยังขาดความรู้ความเข้าใจในท่าปฏิบัติ จึงทำให้นักกีฬามีความสนใจในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก และผู้ฝึกสอนควรเลือกกิจกรรมและเทคนิคที่หลากหลายให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ผู้ฝึกสอนควรวางแผนเรื่องเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และควรใช้เวลาให้เหมาะสมกับนักกีฬาในการฝึกฝน

2) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา มีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.07 โดยนักกีฬาในกลุ่มอ่อนมีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมาได้แก่นักกีฬาในกลุ่มปานกลาง อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.98 และนักกีฬาในกลุ่มเก่ง อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.90 อภิปรายผลได้ว่า อาจจะเป็นเพราะนักกีฬาในกลุ่มอ่อนทุกคนมีการแบ่งหน้าที่และปฏิบัติตามหน้าที่ โดยมีการปฏิบัติตามขั้นตอนมากกว่ากลุ่มอื่น อีกทั้งมีความเป็นผู้ตามที่ดี ร่วมมือกันปฏิบัติงานกลุ่มและมี

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์
ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

ผลงานถูกต้อง เช่นเดียวกับทีมที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานคือนักกีฬาทุกคนต้องปฏิบัติตามกันและทุกคนต้องมีส่วนในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Krittana Kongsanphrai (2019) ได้กล่าวไว้ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ต้องตระหนักในความสัมพันธ์ของกันและกัน มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมร่วมกันของกลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ มักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย ส่วนการมีโครงสร้างของทีมระบบพฤติกรรม อาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (Informal Group) ก็ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี รวมถึงสมาชิกทุกคนต้องมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก

3) นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกสนุกและสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช สามารถพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีมได้ดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (1) ด้านเนื้อหา มีความน่าสนใจ ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป และนักเรียนได้เรียนรู้อะไรหลายๆอย่างเพิ่มเติมและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งเนื้อหาในโปรแกรมการฝึกเหมาะกับนักกีฬา (2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ทั้งหมดรู้สึกชอบ สนุกสนาน และประทับใจครูผู้สอน ช่วยบรรยากาศทำให้อยากซ้อมมากขึ้น ตลอดจนได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้มีความสามัคคี และ (3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักกีฬาได้พัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ความแข็งแรงและความชัดเจนของท่า ทำให้นักกีฬามีการพัฒนาทักษะได้ดีขึ้น และนักกีฬามีความสามัคคีกันกับทีมมากขึ้น จากผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Itsarapong Sophahai (2017) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยนวมินทราชูทิศ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 83.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 20 คน และนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ Dikdik Fauzi Dermawan and Ade Rahmatullah Muttaqin (2016) ที่ได้ศึกษาและค้นคว้าเรื่องผลการเรียนของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน Team Game Tournament (TGT) ในการสอนการตีลูกแบดมินตัน ผลการวิจัยยังแสดงข้อมูลในเชิงบวกต่อระดับของความสำเร็จเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1) ผู้ฝึกสอนควรวางแผนเรื่องเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และควรใช้เวลาให้เหมาะสมกับนักกีฬาในการฝึกฝน
- 1.2) ผู้ฝึกสอนควรเลือกกิจกรรมและเทคนิคที่หลากหลายให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
- 1.3) ผู้ฝึกสอนต้องมีความอดทนและยอมรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน กล่าวพูด กล่าวแสดงออกทั้งทางพฤติกรรมและทางความคิด
- 1.4) ผู้ฝึกสอนควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมการใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ช รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับให้เข้าใจโดยละเอียดอย่างชัดเจนก่อนจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบและปฏิบัติไปในทางเดียวกัน เนื่องจากผู้เรียนมีอายุที่แตกต่างกัน และมีความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1) ควรนำโปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ชไปจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิธีหรือเทคนิคอื่นๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาประเภทอื่นๆ ในด้านร่างกาย การทำงานเป็นทีม ระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา
- 2.2) ควรศึกษาความคิดเห็นต่อโปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับการโค้ชของครูผู้สอนเพื่อนำผลวิจัยมาปรับปรุงในการเรียนการสอนต่อไป

การใช้โปรแกรมการฝึกด้วยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT ร่วมกับการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและการทำงานเป็นทีม ของนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ ระดับประถมศึกษา

THE USE OF TGT TECHNIQUE TRAINING PROGRAM WITH COACHING TO DEVELOP PHYSICAL SKILLS AND TEAMWORK OF CHEERLEADERS IN A PRIMARY SCHOOL

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ชิตชไม วิสตุกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร. จินตวิทย์ คล้ายสังข์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิภาพร สกุลวงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิติพงษ์ สุขดี ดร.ปัทมกร พิษณุชนกร และ อาจารย์ จิตราภรณ์ รัตนแก้ว ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่กรุณาช่วยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูบุคลากรทุกท่านและนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความร่วมมือและเป็นการกำลังใจอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- Dharakorn Chandnasaro. (2014). Choreographic Principle for Cheerleading Tournament: A Case Study of the Choreography of Sarawut Samniangdee. Journal of Fine and Applied Arts Khon Kaen University, 3(1), 55–83.
- Dikdik fauzi dermawan and Ade Rahmatullah muttaqin. (2016). Teaching badminton smash by using team game tournament (TGT) model in smp muhammadiyah karawang.
<http://2017.yishpess.uny.ac.id/content/proceeding/145-Dikdik>
- Itsarapong Sophahai. (2017). The Development of Learning Achievement and Working Group Behaviors through the TGT Cooperative Learning for Mathayomsuksa 1 Students of Mahawichanukul School. (Unpublished Master's thesis). Rajabhat Mahasarakham University.
- Krittana Kongdanphrai. (2019). Development of Grade Nine Students' Ability to Solve Problems in the Football Subject through problem-based learning and teamwork Skills, Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Dhurakij Pundit University, Bangkok.
- Montri Wongsaphan. (2020). Fundamentals of research in curriculum and teaching. (1st ed). Maha Sarakham : Sarakham Company Limited edition.
- Peerawat Srimuang. (2022). Effects of Muaythai Skills Using Cooperative Learning by TGT Technique of Grade 7 Students. Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University.
- Phakarin Aroka. (2020). Comparison of the results of Simpson's practical skill learning management model and cooperative learning management based on techniques TGT affecting gymnastic skills Department of Health and Physical Education. Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Thailand Federation of Cheerleading. (2010). History of Cheerleading. <https://www.facebook.com/tfc.cheer/>
- Thairath online. (2012, September 27). Benefits of Cheerleading Activities.
<https://www.thairath.co.th/lifestyle/woman/293999>
- Thumrongkul Phokasab and Lucksana Klaikao. (2018). Create and research interactive cheerleading coaching method for high school students. (Unpublished Master's thesis). Rangsit University, Phatum thani.
- Wichai Wongyai and Marut Phatphol. (2015). Cognitive Coaching. (5th ed). Bangkok: Charansanitwong printing.
- Wichai Wongyai and Marut Phatphol. (2019). Coaching to develop learner potential. (1st ed). Bangkok: Charansanitwong printing.